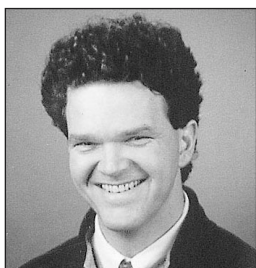

Af yfirlæknum og utanförum

**Bjarni
Jónasson
skrifar**

Leikió á yfirlækninn

HELGI TÓMASSON YFIRLÆKNIR ER MEÐ HÓP læknanema í klínískri kennslu á Kleppi. Gengið er fram á vistmann sem dregur tannbursta á eftir sér. Helgi þekkir sitt fólk og segir við stúdentana: „Parna sjáið þið einn, sem heldur að hann sé með hund í bandi. Við skulum taka manninn tali.“ „Hvað er nú það, sem þú dregur á eftir þér, Jón minn?“ „Það er nú bara tannbursti eins og sjá má“, svaraði Jón. Við svo búið gengur hópurinn á brott. Jón snýr sér þá að tannburstanum og segir: „Parna lékum við aldeilis á yfirlækninn, Snati minn.“

Ferðaágríp frá Danmörku

Hópur heimilislækna fór til Kaupmannahafnar vorið 2000 til að taka þátt í fundum um þunglyndi aldraðra. Ferðin var hin áhugaverðasta í alla staði.

Nokkur minnisstæð atriði:

- Á deild fyrir vistmenn með elliglöp á hjúkrunarheimili í útjaðri höfuðborgarinnar eru gardfnur hengdar fyrir útidyr. Þar hafa menn öðlast þá reynslu, að fólk með elliglöp reynir aldrei að fara út um glugga!
- Sumir Danir með elliglöp gleyma því með tímanum að reykja!
- Hópnum var boðið að skoða sjúkrastofnun fyrir geðveika í Hróarskeldu. Leiðsögumaðurinn þótti vera myndinn. Þegar komið var í kapelluna var sögð sagan af prestinum sem var að predika og var kominn að orðunum: „... svo sagði frelsarinn við lærisveinana ...“. Þá heyrðist úr söfnuðinum: „Nei, það hef ég aldrei sagt.“
- Áfram var haldið og þegar gengið var fram hjá grafreit stofnunarinnar var sögð sagan af kvennabósanum, sem þótti svo kræfur til kvenna, að Casanova var eins og skírlífismaður í samburði. Daninn fékk ósk sína uppfyllta, þegar skrifað var á legsteininn: „Her hviler mine bene för förste gang alene.“ Í heimilislækna-hópnum voru margir ágætir dönskumenn, en Steinunn var fljótust allra að snara textanum yfir á ástkæra, ylhýra: „Hér hvíla mín bein í fyrsta skipti ein.“

Gagnslauss pilla

Sigurjón kom til læknisins og bað um aðstoð. „Ég held að eina ráðið fyrir okkur hjónin sé, að ég verði tekinn úr sambandi. Við höfum verið gift í sjö ár og á hverju ári hefur barn komið undir. Við höllumst helst að því að venjulegar getnaðarvarnir séu gagnslaugar fyrir okkur.“

„Getnaðarvarnarpillan sem ég skrifaði út í byrjun ársins hefur þá ekki dugað“, spurði læknirinn.

„Jú, til að byrja með. Konan setti hana á milli hnjúanna á hverju kvöldi þannig að mér var ómögulegt að komast nálægt henni. En svo gleymdi hún pillunni eitt kvöldið og þá var ekki sökum að spyrja að hún varð ólétt.“

Bindindi í ellinni

Áttatíu og fimm ára karl kom í reglubundið eftirlit á stofu til læknisins. Eftir að hafa hlustað öldunginn og skoðað hann frá toppi til táar, segir læknirinn: „Ef þú hættir að reykja og drekka gætirðu lifað það að verða hundrað ára.“ „Kallarðu það að lifa“, sagði sá gamli og gaf lækninum illt auga.

Nákvæmari rannsókn

Eldri kona var flutt á brádamóttöku með brjóstverk. Hún var rannsökuð í þaula með blóðprufum, röntgenmyndum og hjartalínuriti, svo fátt eitt sé nefnt. Brátt fer konunni að líða betur, en gerist óþolinmód meðan beðið er eftir niðurstöðum úr öllum rannsóknunum. Loks brestur þolinmæðin alveg og hún segir við lækninn: „Úr því að ég hef svo lengi borgað það sem mér ber í skatta og þar með til heilbrigðisþjónustunnar í þessu landi, vil ég að þú athugir hjá mér gyllinæðina á meðan við biðum.“

Eitthvað við taugunum

Verið var að útskrifa einn af góðkunningjum læknanna á geðdeildinni, sem hafði margoft verið lagður inn vegna inntöku á of stórum skömmtum af róandi töflum.

Læknirinn reynir hvað hann getur til að sýna sjúklingnum skilning og samhygd, en hvorugt er auðvelt vegna skorts á innsæi sjúklingsins. Lækninum fellur svo allur ketill í eld, þegar sjúklingurinn, sem enn er óstöðugur á fótunum, segir hálfdröfandi röddu: „Heldurðu að þú gefir mér ekki eitthvað til að róa taugarnar áður en ég fer, elsku vinur?“

Dýr varta

„Læknir, hvað kostar að skera burtu vörtuna af lærinu á mér?“

„Fimm þúsund og níu hundruð krónur.“

„Fimm þúsund og níu hundruð kall fyrir nokkurra mínútna vinnu?“

„Já, en ef þú vilt get ég skorið hana burt mjög hægt.“

Sendið efni í anda

læknaskops í
Broshornið,

Læknablaðinu,

Hlíðasmára 8,

200 Kópavogi

eða í bréfsíma

564 4106

eða á netfang:

bjarni.jonasson@

gb.hgst.is

Getið þess hver

sendir, en það sem

birtist verður undir

dulnefni.

Læknablaðið áskilur

sér rétt til að lagfæra

texta.

Höfundur er heilsugæslulæknir í Garðabæ og stjórnarmaður í Nordisk Selskap for Medisinsk Humor.